

Niepokalanów 1927 – 2027

© Copyright by Wydawnictwo Ojców Franciszkanów
Niepokalanów 2026

© Copyright by o. Mirosław Adaszkiewicz OFMConv, 2026

Można drukować

o. Wiesław Chabros OFMConv, wikariusz prowincji
Warszawa, dnia 18 sierpnia 2026 (L.dz. 477/26)

Projekt okładki: Karolina Basior

Skład: o. Franciszek Czarnowski OFMConv

ISBN 978-83-7766-207-6

Wydawnictwo Ojców Franciszkanów

Niepokalanów 2026

Paprotnia, ul. o. M. Kolbego 5, 96-515 Teresin

tel. 46 864 22 08

e-mail: wydawnictwo@niepokalanow.pl

e-sklep: wydawnictwo.niepokalanow.pl

o. Mirosław Adaszkiewicz OFMConv

**Piękno życia wewnętrznego.
Rozmyślania na każdy dzień.**

Niepokalanów 2026

Wstęp

Żyjemy w świecie, który nieustannie przyciąga naszą uwagę tym, co pilne, widzialne i doczesne. Codzienne sprawy, obowiązki, troski i radości łatwo wypełniają całe serce, pozostawiając niewiele przestrzeni na to, co najważniejsze. A przecież nasze życie nie kończy się na tym, co przemijające. Zostaliśmy stworzeni do czegoś więcej – do zbawienia, do pełni życia w Bogu, do Nieba.

Książka „Piękno życia wewnętrznego. Rozmyślania na każdy dzień roku” jest zaproszeniem do odkrycia tej prawdy na nowo – każdego dnia. Zawarte w niej rozważania, przygotowane na wszystkie dni roku przez franciszkanina, o. dra Mirosława Adaszkiewicza, pomagają zatrzymać się pośród codziennego biegu i spojrzeć głębiej. Nie są to jedynie krótkie refleksje czy pobożne myśli. To duchowa droga, która prowadzi do uporządkowania serca, odnowienia relacji z Bogiem i świadomego przeżywania własnego powołania do świętości.

Książka to zbiór inspiracji zgromadzonych przez lata przez o. Mirosława Adaszkiewicza. „Czyńmy jak pszczołki, zbierajmy miód ze wszystkich kwiatów (św. Franciszek Salezy)”. Podobnie Autor dzieli się z nami zebranymi pieczołowicie myślami, niczym świeżymi kwiatami z franciszkańskiego ogrodu. „Pragnę podzielić się ze Słuchaczami tym, czym sam staram się żyć i co przez lata zgłębiałem. Ponieważ wielu ludzi dzisiaj jest skupionych wokół tego co doczesne i nie ma czasu dla Boga i dla swojej duszy, niech te teksty będą przypomnieniem o rzeczach najważniejszych: żyć po to, by się zbawić i być w Niebie” – pisze o. Adaszkiewicz.

Franciszkańskie spojrzenie, widoczne wyraźnie w tych tekstach, tak aktualne zwłaszcza w przeżywanym Roku Świętego Franciszka, przypomina o prostocie, pokorze i radości płynącej z zawierzenia Bogu. W duchu św. Franciszka uczymy się dostrzegać obecność Stwórcy w codzienności, ale równocześnie nie zatrzymywać się na tym, co przemija. Świat jest darem – lecz nie jest celem ostatecznym. Celem jest Niebo.

Rozważania te były emitowane na antenie Radia Niepokalanów i poruszyły serca wielu Słuchaczy. Świadectwa wdzięczności, prośby o możliwość powracania do tych treści, o zatrzymanie ich na dłużej – stały się inspiracją do powstania niniejszej publikacji. Naszą intencją jest, by książka towarzyszyła w ciszy poranka, w zmęczeniu wieczoru, w chwilach pokoju i w momentach próby.

Oddajemy ją w ręce Czytelnika z nadzieją, że stanie się codziennym przypomnieniem o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy. Nie żyjemy jedynie po to, by osiągać sukcesy, zabezpieczać przyszłość czy realizować własne plany. Żyjemy po to, by się zbawić – by już tu, na ziemi, rozpocząć życie, które w pełni roz-

kwitnie w wieczności. Niech książka ta pomoże odkryć i umiłować piękno życia wewnętrznego – życia ukrytego z Chrystusem w Bogu, życia, które prowadzi do Nieba.

Paulina Wysocka

redaktor Radia Niepokalanów, mariolog

Rzuć się w Bożą przygodę

Świat czyni wokół ciebie wiele hałasu, abys nie miał czasu zastanowić się nad podstawowymi problemami twego istnienia. Nie zostałeś stworzony dla doczesności, ale dla wieczności. Obecny czas ma za zadanie przygotować cię do wieczności. Głupotą jest angażować się w rzeczy próżne, jeśli żyje się tak krótko. Jesteś pielgrzymem ku wieczności. Twoim domem jest wieczność. Twoim odpoczynkiem będzie wieczność. Jeśli uwierzyłeś w Boga i służyłeś Mu, twoja śmierć nie będzie rzuceniem się w nicość, ale w ramiona Boga. Jak dobrze spędzony dzień daje ci spokojny sen, tak dobrze przeżyte życie daje ci radosną śmierć. W życiu nie liczą się lata, ale ich fundament. Każdy owoc należy zbierać w odpowiednim czasie. Jeśli nie zasiejesz w młodości, trudno ci będzie cokolwiek zebrać w wieku dojrzałym. Twe życie niech będzie proste i zatopione w Bogu. Największą twą pomyłką jest postawienie siebie, a nie Pana Boga w centrum twych spraw. Bądź pochłonięty jedynie Bogiem, patrz na wszystko przez Boga i wszystko odnoś do Niego. Nie szukaj poklasku u stworzeń. Niech Bóg ci wystarczy. Pracuj jedynie dla Boga, gdyż tylko On cię nie rozczaruje. Szukaj Boga we wszystkich sprawach i żyj dla Niego. Jeśli poszedłeś za Chrystusem, a nie będziesz żył ciągłym oddaniem się Jemu, zmarnujesz swoje życie. Co ci pomoże długie życie, jeśli nie starasz się być świętym? Od sposobu, w jaki przeżyjesz to życie, zależeć będzie twoja wieczność. Środowisko, w którym żyjesz, jest wielką pomocą dla twego uświęcenia. Nie każdy kwiat rośnie w każdym klimacie. Kto poświęcił się Bogu, ma za zadanie żyć jak anioł ziemski w tym życiu. Najbardziej interesującą biografią twego życia jest ta, którą piszesz bez atramentu, ponieważ nie możesz przelać na papier najbardziej istotnych i ważnych spraw twego życia. Bóg jest zawsze z tobą. Największe bezpieczeństwo, jakie możesz znaleźć, to bezpieczeństwo u boku Boga. Nie pozostawiaj nigdy Boga samego w sanktuarium twej duszy. Drog Bożych nie należy dyskutować, ale należy je adorować. Nie proś Boga o to, czego ty pragniesz, ale o to, czego On chce. Traktuj swoje życie jak łódź, przy sterze której stoi Bóg. Nie ważnym jest wiedzieć, gdzie cię On chce poprowadzić, czy na miejsce radości, czy cierpienia. Wszystko nabiera znaczenia w życiu, jeśli pełnisz wolę Bożą. Pragnij być tym, czym Bóg chce, abys był. Fundamentem, na którym powinna się opierać twoja duchowość, niech będzie wola Boża. Każdego poranka złóż Bogu w ofierze swój dzień jako czystą kartę, na której już napisałeś swoje „AMEN”. To Bóg kieruje wydarzeniami twego życia; ty powinienes podać Mu kartę, na której On będzie zapisywał swoje plany. Zaufaj Mu tylko!

Patrz na Chrystusa i kochaj wszystkich

Patrzcie na Chrystusa, a nie na gwałtowność wichury. Nie lękajcie się! Jezus jest z nami, to On trzyma ster. Kościół jest jedynym statkiem, który nigdy nie zatonie! Niestrudzenie przylgnijmy do Krzyża! Zanim mnie zabijesz, chcę ci powiedzieć, że mam dla ciebie wiadomość: Jezus cię kocha. Chrześcijanie są spokojni i ufni, gdyż wiedzą, że Chrystus już zwyciężył. Kościół ma zachować spokój i pogodę ducha wobec tych wszystkich potęg, którzy się sprzymierzają, by go wystawić na pośmiewisko. Nasza nadzieja opiera się na bezbrzeżnej dobroci Boga. Chrześcijańska nadzieja jest kojąca i wymagająca. Jedynie Bóg może zaspokoić nasze pragnienie szczęścia! Mamy dawać świadectwo nie o nas samych, ale o Bogu, który wyszedł nam na spotkanie i objawił siebie. Wiara nie jest straganem, gdzie możemy sobie wybierać owoce i warzywa, które nam odpowiadają. Przyjmując wiarę, przyjmujemy całego Boga. Musimy mówić o Bogu nie po to, żeby Go narzucać, lecz żeby Go proponować. Miłość chrześcijańska każe mi miłować moich braci dla Boga i w Bogu. Mam też dążyć nieustannie do świętości. A święty to ten, kto zafascynowany pięknem Boga wyrzeka się wszystkiego, nawet siebie samego, i podejmuje wielką drogę do Ojca, zapoczątkowaną przez Chrystusa. Wszyscy jesteśmy do tego wezwani. Nauczmy się na nowo klęczeć w milczeniu i adorować Boży majestat, nauczmy się na nowo znów odkrywać radość z naszej małości przed Bogiem. Przekonano współczesnych ludzi, że aby być wolnym, trzeba nie być od nikogo zależnym, nawet od Boga. Jest to tragiczny błąd w swoich skutkach. Nie wydawajmy się jako chrześcijanie na pastwę zwodniczych syren łatwizny. Diabeł jest księciem letniości, królem kompromisu. Jego celem nie jest doprowadzić nas do upadku w konkretne błędy, ale sprawić, byśmy tkwili w mglistości. Szatan zakłóca nasze właściwe postrzeganie Boga w Jego relacjach z ludźmi. Zwodzi nas i uspokaja, aby królestwo grzechu rozpostarło swoją noc. Nie można iść na żadne kompromisy – mówił prymas Wyszyński – gdy chodzi o sprawy zasadnicze. Chrześcijaństwo nie jest tylko „zespołem muzealnym”. Nie może być tradycją, którą o tyle się toleruje, o ile nie przeszkadza urządzić się na świecie. Nie jest tym – mówił Jan Paweł II – jest natomiast wielką sprawą; jest sprawą Jezusa Chrystusa z każdym człowiekiem. Jest sprawą, która dotyka problemu człowieka, stale i wciąż. Być chrześcijaninem, to być także świadkiem Chrystusa. Tylko w Chrystusie nasze życie owocuje w pełni. Dlatego trwajmy w Nim, w Jego świetle, w Jego miłości, w Jego radości. Kto miłuje Jezusa, żyje Jego Ewangelią. Jezus nade wszystko przyszedł nauczyć nas miłości. Jeśli jej się nauczymy – osiągniemy nasz cel: życie wieczne.

Świętość – to miłość

Każdy święty wyrasta z rodziny i ją przerasta. Święte dzieci nobilitują rodzinę i uwieczniają jej pamięć. Jeśli modlitwa jest wszechmocna, to odnosi się to przede wszystkim do modlitwy matki, która modli się, która prosi za swym dzieckiem. O ojcu Idzim Malacorne, postulatorze spraw beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych zakonu, mawiano, że jest świętszy od tych świętych, których stawia na ołtarze. Ojciec Bernard Kryszkiewicz pasjonista porównywał nasze życie do czystej książki, w której Bóg wpisuje słowa "urodził się" i „umarł”, ale której karty my zapisujemy. Bohaterami, męczennikami zostać możemy i zostać musimy nie przez przelanie krwi, ale przez wierność przykazaniom Bożym i obowiązkom stanu. Bohater zwycięża wszystko, ale głównie siebie. Mówi się, że Polak ma fantazji za dziesięciu, uczciwości za dwóch, a woli za pół, bo na dnie jego duszy zalega lenistwo. To nie ciosy nas załamują, tylko nasza słaba wiara. Na Sądzie Ostatecznym – mówił o. Bernard – pasjonista – Chrystus nie będzie wypominał grabieży, cudzołóstwa, naruszania dni świętych, ale odrzuci potępionych za *kamienne serce*, za *serce nieczułe na potrzeby bliźniego*, za odtrącenie prośby głodnych, spragnionych, nagich. Dobroć musi się wypowiadać w konkretach. O. Bernard zdradzał sekret swojego apostołstwa: „Jak najmniej negacji, jak najwięcej pozytywnego podejścia do człowieka”. Gdy odwiedzał różne środowiska duszpasterskie, to podnosił to, co pochyliło życie. Zaś o zakonnikach mówił, że zakonnik powinien być jakby relikwią przechowywaną w ukryciu, wydobywaną tylko w ważnych okolicznościach. Świat albo pozwala na grzech, albo przeczy jego istnieniu w ogóle, albo się go wypiera, jak dziecko na gorącym uczynku złapane wypiera się kłamstwa. Dwa grzechy najbardziej odwodzą nas od wiary czynnej i żywej: pycha umysłu i nieczystość. Jak się modlisz, tak żyjesz. Jak żyjesz, tak ci Bóg błogosławi. Aby dojść do świętości należy dużo się modlić, dużo czytać i mieć stałego spowiednika. Wielkie dusze potrzebują ciszy, milczenia. Modlitwa wypięknia nawet na zewnątrz. Modlitwa jest jakby źródłem w pośrodku pięknego ogrodu kwiatowego, warunkującym jego świeżość, piękno, życie. Świętość to nie cuda, ale miłość. Różne ma stopnie, ale jedna jest świętość – miłość. Pamiętaj więc zawsze o Jezusie i Maryi. Nie trać z oczu nieskończonej wieczności, która zbliża się ku nam z każdym dniem. Unikaj złych książek i złego towarzystwa tak starannie, jakbyś unikał samego diabła. Stań się świętym! Nie trzeba myśleć i martwić się tym, co się stanie, lub może zdarzyć w przyszłości. Lepiej trwać w rękach Boga i zawierzyć się Mu całkowicie. Doskonałość nie polega na tym, by czynić rzeczy niezwykle, ale na tym, by zwykle czynić niezwykle dobrze.

Św. Klara i jej siostry

Religijność franciszkańska prosta i życiowa karmi się sokiem ewangelicznym. Dusze proste i mądre umiały wydobyć treść ducha z naczynia litery. Więcej jednak niż o zachowanie milczenia zewnętrznego, roztropna Ksieni troszczyła się o milczenie wewnętrzne. A jeśli dość trudno opanować język, to o wiele trudniej czuwać stale nad skupieniem wewnętrznym. To było szczególną troską św. Klary, aby szczególnie wypędzić z każdej duszy wszelki hałas, by siostry mogły przebywać w głębokościach Boga samego. Pierwszym koniecznym przewyciężeniem jest usunięcie wszelkich rzeczy, które psują czystość naszych intencji. W sercu bowiem czystym, wolnym od przywiązań, rozprożeń, mieszka Bóg. Roztropna Matka Klara czuwała, aby to sanktuarium wewnętrzne było wolne od przywiązań, a pełne obecności Bożej i łaski, jak tabernakulum jest pełne rzeczywistości Chrystusa. Nie dopuszczała, by próżne głosy świata, uznanie z jego strony wywoływały głupie zadowolenie w sercach sióstr, lub stłumiły głos sumienia i wołań Bożych. Trzeba było czuwać, by nie zagnieździło się w duszach uczucie próżnej chwały, smutna choroba duchowa, która każe wynosić się człowiekowi ze swych czynów, cieszyć się pochwałami, zamiast dać chwałę Bogu. Św. Klara pragnęła, by jej córki podobne były do lilii, która otwiera swój kielich prosto do nieba, podobne do strzały, która biegnie do celu, przypominała, aby w każdej chwili były gotowe na zawołanie Oblubieńca. Jedną z cech wyróżniających Zakon Seraficki – jest troska o chorych. Opiekować się chorymi to znaczy nie tylko przygotować lekarstwo według przepisu lekarza, albo pomóc choremu, gdy prosi, ale być zapobiegliwym, przewidującym, wytrwałym, jak gdyby chory był synem umiłowanym, jakby był samym Panem Jezusem. Biada bratu zdrowemu, kiedy by sądził, że pracuje na uświęcenie brata cierpiącego, gdy go opuszcza i nie stara się złagodzić jego cierpień. Jeśli św. Klara miała dar leczenia ciężkich chorób swym dotknięciem ręki, znaczącej krzyż, miała też dar miłości. Chociaż nie była uczoną, lubiła słuchać pięknej mowy, przekonana, że w słowach, jak w nauczaniu ukryte są myśli, które trzeba zgłębiać smakować w nich. Umiała wyciągnąć pokarm dla swej duszy ze słów każdego mówcy wiedząc, że nie mniejszą jest mądrością zerwać kwiat z kołającej tarniny, niż ze szlachetnego krzewu. Przekonana o pożytku Słowa Bożego, głoszonego przez kapłana, starała się, by jej siostry korzystały z tego dobrodziejstwa i pragnęła, aby ten dobry, treściwy pokarm dawali Bracia Mniejsi córkom, bo oni lepiej znali potrzeby duchowe biednych sióstr, kierowanych nie tylko tym samym prawodawstwem, ale i duchem. Ubogie siostry były przyzwyczajone do języka miłości.

Jasna Góra w życiu narodu polskiego

Jasna Góra jest tą ostatnią deską ratunku dla Narodu. Występuje w sposób szczególnie widoczny wtedy, gdy jest ciężko i gdy już nikąd, zda się, nie widać ratunku. Trzeba związać bliżej jeszcze Naród cały z Jasną Górą. Jasna Góra jest wewnętrznym spoidłem życia polskiego, jest siłą, która chwyta głęboko za serce i trzyma Naród cały w pokornej a mocnej postawie wierności Bogu, Kościołowi i jego Hierarchii. Królowa Polski prowadzi Naród do Syna swego i Jego Kościoła. Jasna Góra pomaga ludowi polskiemu dochować wierności Kościołowi, pomaga zespolić się jeszcze jednym węzłem siły duchowej, pomaga przetrwać w cierpliwości i spokoju największe niedole i męki Narodu. Bł. prymas Wyszyński wołał przed laty: „Dziś wszystko w Polsce woła, by zmobilizować duchowe siły Narodu do obrony życia nienarodzonych, do wierności ślubom małżeńskim, do podniesienia moralności współżycia małżeńskiego, do cnoty męstwa i wstrzemięźliwości, do czujności nad wychowaniem moralnym i religijnym młodzieży i dziatwy, aby z rodzin katolickich nie wyrastali ateści i poganie”. Bez wewnętrznej przemiany duchowej i moralnej Śluby Jasnogórskie pozostaną martwym dokumentem archiwalnym. Musi się w nas rozpocząć głębokie szukanie prawdy – wołał prymas – przede wszystkim w naturze człowieka. Poznać naturę człowieka, poznać ją głęboko i całkowicie, zrozumieć kim jest właściwie człowiek – to wielki ratunek dla świata współczesnego. Prawdziwa odbudowa i przebudowa społeczna zacznie się wtedy, gdy sprawiedliwość serce dostanie i namaszczone będzie miłością, gdy każdy kodeks życia publicznego, czy to prywatny czy obywatelski, konstytucje czy kodeksy pracy, będą przeniknięte duchem miłości. Człowiekowi potrzeba: prawdy, wolności, sprawiedliwości, ale nade wszystko MIŁOŚCI. Jeżeli Polska ma być lepsza, musi być czysta! Nowe pokolenie polskie musi się rodzić z czystych rodziców: z ojca wstrzemięźliwego i czystej matki. Nie wystarczy mieć serce, trzeba mieć ład serca. Wartość ma nie to, co się człowieczemu sercu zachce, ale to, co się w ludzkim sercu z Boga rodzi. Jeśli nieprzyjaciół zwalcza Kościół, to widocznie mu to służy do walki z Narodem. Co służy wrogom, nie może nam pomagać. Co on zwalcza, my musimy szanować i czcić. Naród, który chce dochować wierności Ewangelii, musi być wierny rodzinie. Nie może być wśród nas rodzin rozbitych – wołał prymas Wyszyński. – Pamiętajcie ojcowie: ilekroć opuszczacie swe żony, jesteście niewierni Ewangelii! Pamiętajcie dziewczęta: ilekroć naśladujecie ślepo nieskromną modę, już nie jesteście wierne Ewangelii. Naród, który chce zwycięsko wygrać wojnę, musi być trzeźwy, bohaterski, musi trzymać w ryzach swoje namiętności i powściągać swe żądze. Nie wybierajcie prawd wygodnych.

Rzeczy o których trzeba wiedzieć

Św. Katarzyna z Genui mówiła: „Widzę bramy raju otwarte dla wszystkich, którzy tylko chcą wejść, jeśli chodzi o Boga; bo Bóg jest najwyższym miłośnikiem i czeka z otwartymi ramionami, żeby nas przyjąć do Siebie”. Czym wobec tego jest piekło? To cierpienie, że nie można już więcej kochać. Natomiast czyściec charakteryzuje raczej to, że dusza odczuwa w nim niezwykle intensywnie i ból, i radość, przy czym jedno uczucie nie anuluje drugiego. Na tym właśnie zasadza się różnica między czyścem a niebem i piekłem. Zarówno w wiecznej szczęśliwości, jak w wiecznym potępieniu dusza odczuwa tylko jedno z tych uczuć: radość lub ból, w czyśccu zaś oba jednocześnie. Cierpienia duszy w czyśccu nie są też podobne do zwykłego bólu, ponieważ są zgodne z porządkiem Bożym. Bóg stworzył czyściec z miłości, a wszystko, co płynie z wiekuistej miłości, stanowi dla chrześcijanina pociechę. Kolejną ważną rzeczą w życiu człowieka jest sumienie. Sumienie jest tym organem, przez który dochodzi do nas głos Boga. Możemy się na ten głos uczulić albo go w sobie przytłumić. Kto sądzi, że może podeptać swoje sumienie, ten niszczy duchowo siebie. Chrześcijanin musi bezwzględnie słuchać głosu sumienia; stanowi ono przecież – obok Pisma Świętego – busolę jego życia. Nie wolno nigdy i z żadnego względu działać wbrew sumieniu zorientowanemu na wolę Bożą. Można próbować jego głos zagłuszyć, a jednak odzywa się on w nas wciąż od nowa. Wskazuje na to jednoznacznie nasze doświadczenie. Jeżeli wielu z nas zatraciło poczucie odpowiedzialności, to jest to wynik zatrąty zorientowanego ku Bogu sumienia. Musimy zdobyć się na nowo chrześcijańskie sumienie, bo bez tego nic nas nie zbawi. Inną sprawą bardzo ważną są nasze postawy wobec Boga i ludzi. Trzeba znosić drugich, ale na pierwszym miejscu znosić samego siebie, zachowując cierpliwość wobec własnych niedoskonałości. Prawdziwa miłość nie zna żadnej metody. Chrześcijanin dążący do świętości ma być zadowolony z tego, co mu Bóg przeznaczył, i czekać na to, czym go w przyszłości obdarzy. Św. Jan Vianney mówił: „Skoro nie jesteśmy świętymi, musimy się nimi stać. Dopóki jednak nie mamy miłości w sercu, nie staniemy się świętymi. Być chrześcijaninem i żyć w grzechu – to potworna sprzeczność. Chrześcijanin powinien być święty”. Natomiast św. Józef z Kupertynu nauczał: „Rzeczy cielesne, materialne i widzialne powinny służyć jako okulary dla widzenia i rozumienia rzeczy niewidzialnych i duchowych. I dlatego, tak jak nikt nie używa okularów po to, aby widzieć same tylko okulary, tak samo oczywistym szaleństwem jest chęć przypatrywania się rzeczom ziemskim, które są środkiem do widzenia rzeczy niewidzialnych”. Kim się Bóg opiekuje, ten wszędzie bezpiecznym jest.

Spis treści

Wstęp	5
Rzuć się w Bożą przygodę	7
Grzech jest największym złem	8
Tęsknota za Niebem	9
Zaniedbanie modlitwy	10
Patrz na Chrystusa i kochaj wszystkich	11
Poznaj samego siebie młody człowieku	12
Istota czystości serca	13
Drogi do czystości serca	14
Czystość przedmałżeńska i małżeńska	15
Co wybrać: życie w czystości czy nieczystości?	16
Czyste spojrzenie	17
Prawdziwe piękno, dobro i prostota	18
Świętość – to miłość	19
Czas na modlitwę i pracę	20
Msza święta – największy skarb	21
Żyć wiarą każdego dnia	22
Życie katolickie	23
Postęp duszy	24
Czuwanie i modlitwa	25
Praktyki duchowe	26
Nawrócenie	27
Bóg nasz i życie nasze	28
Aniołowie	29
Upadłe anioły i zło	30
Maryja wzorem cnót	31
Kochać prawdziwie ludzi	32
Pokusy do złego	33
Uświęcenie naszej duszy	34
Litera prawa a życie chrześcijańskie	35
Patrzmy na krzyż	36
Maryja w naszym życiu	37
Choroby duszy i ciała	38
Siła prostoty	39
Zło i cierpienie na świecie	40
Tajemnica śmierci	41

Chodzić z Bogiem	42
Duchowa głębia milczenia	43
Adoracja Boga i medytacja słowa Bożego	44
Cisza w życiu chrześcijańskim	45
Mistyka zakonnej ciszy	46
Czynić pokutę	47
Droga alumna do kapłaństwa	48
Tajemnica powołania kapłańskiego	49
Droga do zakonu	50
Cierpienie człowieka	51
Ludzki i chrześcijański sens cierpienia	52
Kapłańska duchowość	53
Jesteśmy chrześcijanami	54
Nie naśladować zła	55
Wróć do twego serca	56
Niewolnik grzechu	57
Tvoja miłość	58
Antychryst	59
Miłość braterska	60
Wzrost w miłości – czyny ludzkie	61
Zaczynaj kochać!	62
Miłość krzyża	63
Perła Asyżu	64
Św. Klara i jej siostry	65
Mistyczny ul	66
Chrześcijanin z nazwy	67
Człowiek Chrystusowy	68
Być przy Bogu	69
Zakochany w miłości	70
Życie Braci Mniejszych	71
Strażniczka pamięci franciszkańskiej	72
Życie św. Franciszka	73
Mnich	74
Być autentycznie pobożnym	75
Mieć serce dla potrzebujących	76
Ludzkie nieszczęścia	77
Sezonowi mędrcy	78
Pokój i dobro	79
Mądrość postępowania	80

Grzeszne postępowanie	81
Kultura umysłowa	82
Biedaczyna z Asyżu	83
Porady św. Franciszka dla braci	84
Św. Franciszek do brata Leona	85
Życ jak św. Franciszek z Asyżu	86
Działanie Boga i nasze	87
Powołanie chrześcijańskie	88
Porady duchowe św. Bazylego Wielkiego	89
Zachowywać Ewangelię jak św. Franciszek	90
Szacunek św. Franciszka do ludzi	91
Rady i pouczenia mnichów palestyńskich	92
Świętość życia Jana XXIII	93
Dobroć Serca Bożego i miłość dziecka Bożego.....	94
Porady o wieczności św. Tereski	95
Zakochani w Bogu i Maryi.....	96
Życie Boże ze św. Teresą od Dzieciątka Jezus	97
Cenne rady św. Tereni.....	98
Praca nad sobą.....	99
Świętość Jana Pawła II.....	100
Pielgrzymie życie i rady.....	101
Wewnętrzna reforma zakonna	102
Praktyka osobistej modlitwy i ascezy	103
Droga do zbawienia	104
Ułuda grzechu.....	105
Człowiek zanurzony w Bogu.....	106
Adorujesz Boga czy siebie?.....	107
Duchowy sens naszego życia	108
Rola władz umysłowych w życiu duchowym	109
Natura nowego człowieka	110
Osobista więź z Chrystusem.....	111
Mądrość ojców pustyni.....	112
Co praktykować a czego unikać w życiu	113
Duchowe porady mnichów	114
Miłość jedyną regułą klasztoru	115
Moja relacja z Bogiem.....	116
Wytrwała modlitwa	117
Działanie Ducha Świętego w nas	118
Jedność chrześcijan.....	119

Liturgia pierwotnego Kościoła.....	120
Eucharystia centrum życia Kościoła.....	121
Życ po Bożemu	122
Wojna duchowa.....	123
Duch tego świata.....	124
Odchodzący duch ascezy	125
Duch ofiary i radości.....	126
Człowiek bogobojny	127
Duchowy zaczyn	128
Przebiegłość diabła.....	129
Delikatność naszej duszy.....	130
Boże antybiotyki	131
Praca duchowa człowieka.....	132
Dobroć serca św. brata Alberta.....	133
Radość Nieba	134
Kościół siedzących.....	135
Laicyzm narodowej katolicykości.....	136
Miłość ojczyzny	137
Wizja Kościoła	138
Porady duchowe starca Pasjusza	139
Życie duchowe mnicha.....	140
Nasz wewnętrzny człowiek.....	141
Potrzeba modlitwy.....	142
Nasze prośby i problemy zanoszone do Boga	143
Świętość w każdym stanie	144
Siostra śmierć.....	145
Nie cały umrę.....	146
Droga człowieka do Boga.....	147
Prawdziwa miłość.....	148
Powołanie do czystej miłości	149
Potrzeba milczenia	150
Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego.....	151
Apostołka Bożego Miłosierdzia	152
Moment konania i umierania człowieka.....	153
Słowa i czyny św. Franciszka z Asyżu.....	154
Spotkanie z Jezusem w sakramentach	155
Choroby człowieka i jego uzdrowienie.....	156
Pojednanie a cud uzdrowienia.....	157
Ślubowana miłość i wierność.....	158

Oblubienica ubogiego Chrystusa	159
Jasna Góra w życiu narodu polskiego	160
Porady duchowe bł. Bernardyny Jabłońskiej	161
Duchowe myśli bł. ks. Michała Sopoćki.....	162
Dobra modlitwa i pobożność.....	163
Lekarstwo na grzech.....	164
Rozmowy o Bożych sprawach	165
Bogaty dla wieczności	166
Duchowa dyscyplina.....	167
Kwestie dotyczące wiary.....	168
Ludzkie postęпки	169
Służyć Panu.....	170
Powrócić do Pana	171
Alfabet chrześcijaństwa.....	172
Chrześcijananie dzisiejszych czasów	173
Łagodni jak Baranek Boży.....	174
Spotkać człowieka świętego	175
Rzeczy o których trzeba wiedzieć.....	176
Duchowe okruszki.....	177
Dwie miłości – miłość Boga i miłość własna.....	178
Ludzkie zdrożności.....	179
Ludzki żywot	180
Kochać Boga.....	181
Życie Bogiem.....	182
Dobra i zła wola.....	183
Żyć wspomnieniami według Jana Pawła II.....	184
Egzamin z człowieczeństwa.....	185
Odpowiedzialność za drugą osobę.....	186
Opowieści o św. Franciszku	187
O pokucie według św. Ambrożego	188
Zapłakać nad własnym grzechem	189
Ucieczka od świata.....	190
O dobrach przynoszonych przez śmierć	191
By dobro mogło wzrastać a nie zło	192
Upodobnić się do Boga	193
Praktyki pokutne a życie codzienne.....	194
Miłosierdzie wobec biednych.....	195
Pomagać duszom.....	196
Duchowe wskazówki św. Ignacego Loyoli	197

Bogactwo życia wewnętrznego św. Ignacego	198
Odkrywanie Boga ze św. Ignacym Loyolą	199
Służba Bogu i apostołstwo św. Ignacego	200
Zasady posłuszeństwa	201
Maksymy św. Ignacego Loyoli	202
Duch pobożności ignacjańskiej	203
Uporządkować swoje życie	204
Wychowanie do dojrzałości	205
Kochać prawdziwie	206
Nieuporządkowana miłość własna	207
Choroby naszego wieku	208
Bóg większy niż wszystko	209
Duch franciszkański	210
Duch gorliwości i pobożności franciszkańskiej	211
Ideał duszy gorliwej	212
Modlitwa – miłość – cierpienie	213
Szaleństwo krzyża	214
Akademia miłości	215
Święty z Asyżu	216
Świecić przykładem życia	217
Za grobem	218
Łowca dusz – św. Paweł od krzyża	219
Duchowe wskazówki św. Pawła – pasjonisty	220
Dobry misjonarz i kierownik duchowy	221
Maryja sercem ludzkości	222
Myśli duchowe św. Hieronima	223
Hieronimowe nauczanie	224
Trwać przy Bogu	225
Osoba duchowna	226
Rady dla wszystkich stanów	227
Naprawiamy błędy pokutą	228
Nim staniemy przed trybunałem Chrystusa	229
Dobro i zło	230
Wewnętrzna walka	231
Chrystusa nie da się oszukać	232
Chrystus mnie kocha	233
Nie bój się drogi!	234
Kroczyć śladami męki Chrystusa	235
Ożywiająca moc miłości	236

Apel bł. Prymasa Tysiąclecia do Polaków.....	237
O ważnych sprawach naszego życia.....	238
Katolik.....	239
Cenne rady św. Jana Vianneya.....	240
Pycha i pokora	241
Przestańmy grzeszyć!.....	242
Jakie życie, taka śmierć.....	243
Spotkanie z Bogiem w sercu	244
Pamiętaj, że jesteś kapłanem!.....	245
Zmienili szatę, ale nie ducha.....	246
Być pasterzem owiec.....	247
Szczęśliwe życie	248
Rodzaje złych zachowań.....	249
Kusić kogoś.....	250
Owoc dobrego i złego życia.....	251
Nasza wola.....	252
Nie wstydz się wyznać krzyża!	253
Trzymaj się gorliwie i wiernie Jezusa	254
Skuteczność głoszonych kazań	255
Mieć rozum i serce	256
Ja dla Niego żyję.....	257
Posługiwanie ubogim	258
Rady matki Bernardyny dla sióstr	259
Życie duchowe o. Pio	260
Radość i cierpienie o. Pio.....	261
Przejsć od bólu ku zmartwychwstaniu.....	262
Głos świętych.....	263
Myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.....	264
Sługa Chrystusa.....	265
Zakochani w Bogu.....	266
Mentalność ciepłego gniazdka	267
Głosiciel dobroci Boga i radości życia	268
Świat i ludzie Boga	269
Ojcowie pustyni.....	270
W trosce o własną duszę	271
Służba osób oddanych Bogu	272
Radość w Duchu Świętym.....	273
Duchowe piękno św. Gemmy Galgani.....	274
Mieć czas dla Boga.....	275

Pożyteczne wskazówki św. Jana Vianneya.....	276
Dokąd idziesz?.....	277
Powrót do Asyżu	278
Krajobrazy ludzkiego serca.....	279
Być żołnierzem Chrystusowym	280
Życie Kościoła	281
Duchowa wspinaczka	282
Wierzący chrześcijanin	283
Stawiać czoło życiu i śmierci	284
Chrystus prawdziwym przyjacielem	285
Zakonnicy sztabem Pana Jezusa	286
Moje powołanie – należeć do Jezusa.....	287
Nic nie czynić bez Boga	288
Wspominając mękę Jezusa Chrystusa	289
Kropla świętości.....	290
Prawidłowy rytm serca	291
Godzina konania.....	292
Będzie, jak Bóg da.....	293
Chrystusowa woń	294
Kłęska diabła.....	295
Formacja duchowa według kard. Merciera	296
Chrześcijanin	297
Dzień narodzin dla Boga.....	298
Myśląc o Maryi	299
Radość sługi Bożego	300
Ludzkie ambicje i pragnienia	301
Oręż modlitwy i cierpienia	302
Ojcostwo kapłana i biskupa.....	303
Drogi powrotu do Boga.....	304
Promieniować świętością ze św. Franciszkiem.....	305
Przemodlone życie brata Alojzego Kosiby	306
Pana Boga kochamy i Jemu służymy	307
Myśleć po chrześcijańsku.....	308
Nauczmy się żyć po chrześcijańsku.....	309
Przylgnij do Pana.....	310
Maryja widziana oczami traktatu Grigniona.....	311
O Maryjo, cudzie łaski.....	312
Podarunek miłości – narzeczeni.....	313
Wyznania apostołki Bożego Miłosierdzia.....	314

Duchowy dialog św. Faustyny z Jezusem	315
Skarby <i>Dzienniczka</i> św. Faustyny	316
W głębi mojej duszy byłeś, Jezu	317
Bez Boga żyć nie mogę	318
Prawdziwa pobożność	319
Kochająca dusza	320
Spojrzenie Boga	321
Oczyścić uczucia i uzdrowić serce	322
Nasze relacje z innymi	323
Jak pięknie jest kochać Boga	324
Maryjo, niewyczerpane morze radości	325
Służyć Maryi – to zaszczyt	326
Mieć Chrystusa nie tylko dla siebie	327
Uwierz a zrozumiesz	328
Pozwól dotknąć się Bogu	329
Brama miłosierdzia	330
Oprzeć głowę na Jego piersi	331
O miłości Ukrzyżowanego	332
Nie zapominaj o Bogu	333
Zło nie jest twórcze	334
Dziennik mnicha	335
Miłość ukrzyżowana według św. Maksymiliana	336
Wiara i rozum	337
Artysta i święty	338
Na nowo rozpoczynać od Chrystusa	339
Miłość tego, co piękne i dobre w naszym życiu	340
Stawiaj sobie wymagania	341
Maryja u franciszkanów średniowiecznych	342
Ruszajmy w Imię Boże	343
Miłość Maryi u dominikanów	344
Kochać wszystko, co Bóg daje	345
Miłość wzrasta przez miłość	346
Odrodzenie duchowe narodu polskiego	347
Katolicka Polska – katolickie życie	348
Realizacja życiowego powołania	349
Kościół walczy prawdą	350
Kierownictwo duchowe	351
Uporządkuj swój rachunek z Bogiem	352
Niby grajdołek, a tyle wspomnień	353

Dać się porwać miłości Jezusa	354
Dojrzewanie do cierpienia i śmierci	355
Posłuchajcie o św. ks. Alojzym Orione	356
Rodzina chrześcijańska.....	357
Wysłuchać a nie krzyczyć.....	358
Święta lekarka.....	359
Świat pogodnej duchowości.....	360
Ofiarować wszystko Jezusowi.....	361
Serce Matki porywa serce dzieci	362
Zaufać Maryi.....	363
Wartość człowieka.....	364
Odnova naszego życia	365
Serce ogniskiem miłości.....	366
Leczenie ran serca.....	367
Kiedy wreszcie pójde do Boga	368
Nie trzeba lamentować	369
Nigdy za późno na naukę i nawrócenie.....	370
Pokorne serce	371
Spis treści	373